

A napló.

Article URL
www.asztrologia.ro/

Author
Dénes Mária

Published: January 24, 2018, 7:41 am

Dénes Albert Az elámulás tanulmányom végén említést tettem arról, hogy az ember vizionárius forgatókönyveket hord magában, esetleg anélkül, hogy erről tudna. (Az imagináció nyelvén, központi témáim nyszerűsége című tanulmányomban.) A forgatókönyvek, attól eltekintve, hogy viselkedésüknek sejtelve sincs jelenlétekről és hatásokról, nagyon jól tudnak megkérdeződni és mintegy megszerkesztik az eseményeket, történeteket, misztikusan szövegekké beidézik az eseményeket. Az illető csak csodálkozik, vagy éppen nagyon bosszús, hogy ő jórészt hasonló csúszásban kerülsz. Ez mondjuk az egyik eset. Más esetben az egészről gyökereket ellenőrizni az események milyenségét és sokkal nehezebb felismerni, hogy ugyanazon forgatókönyv alapján készültek. Az ember gondolkodik, emlékei, szándékai, örösei vannak, köpek ezrei nyomulnak agyába, emellett van egy belső körjárat is. Ha akarja, ha nem valamilyen rendeződés indul meg benne, és személynél alakul meg megfelelően a munkatéli is rendezi ezt az állapotot, amely köpek, témák, gondolatok, stb. sokaságban áll. Persze ezt a rendezést úgy kell érteni, hogy amennyiben nem tudatos, akkor inkább egy rendezetlen halmaz keletkezik, olyan amilyen ilyen módon keletkezni tud. Az elemek természetük szerint spontán elhelyezkednek valamelyest, de ezt teljesül sem lehet tudatosan létrehozott rendnek tekinteni. Nagy kavargás van így az emberben, és azok az imaginatív asszociációs elemek, amelyek éppen az illető ember személynél letételek meghatározott mozzanatait indítják be, mindjárt másképp látnak akkor, ha valamilyen olyannal találkozik, ami rokontermetű az imént említett asszociációs elemekkel. Ezt egyfajta rezonanciának is lehet nevezni s metafizikai magyarázatul szolgálhat arra, például, hogy valaki miért találja magát mindig és mindig körülötte az csetepaték kellőképpen kiegészítésben. Mindez, amit leírtem megfelelően vannak a személynél horoszkópban. Éppen ezért a horoszkóp jelzi azt is, hogy milyen egy személynél viszonya a saját imaginációját a szövegéből a körülötte erőkkel.

Jelen tanulmányban arról lesz szó, hogy miért a naplóm az egyik leghatékonyabb lehetőséggel arra, hogy az ember feltárja a magában hordozott forgatókönyveket és a nemkívánatosakat ki tudja tisztítani vagy másképp tenni a helyesnek elfogadható irányba. Először a szövegét megveletrülni van szó, ez azt jelenti, ha valamiféle ráigzástól keresztesül meg végbe, és erre teljes mértékben megfelel az állás. A forgatókönyvek felfejtésénem olyan egyszerű, mert hiába teszem fel magamnak a kérdést felőletesen, hogy mit is forgatok a fejemben, mert a végül az éppen olyan felőletes lesz, mint a kérdésfeltevés. El kell mondanom, és a gondolatokat alaposan kell vezetni egy értelmezési fonal mentén, ahhoz, hogy amint a rok, abban lassan-lassan a fonalazás kezdjen a problémára igazi értelme és egyben megoldási lehetősége. Ugyanis nem úgy teszem fel a kérdést, hogy lám, milyen forgatókönyveket hordozok magamban, hanem

mindig egy konkrét problémában indulok ki, azzal a gondolattal, hogy e problémának megvan a maga forgatókönyve. A személyes horoszkóp ismerete és a nehézségi metafizikai vonatkozás tudása nagyon jól fog az ilyen értelmezésben, mert ezek hiányában egyszer csak azon kapjuk magunkat, hogy nincs amihez kétfélek azt, amit addig leírtünk, újra és újra ugyanazt kezdjük a rni, nem tudunk elübbre jutni az értelmezésben. Már eleve jól, ha például jupiter problémában indulok ki. Mit jelent ez? Azt, hogy rendelkezve asztrológiai ismeretekkel bizonyos problémáimat már eleve a Jupiternek megfelelő távolságban sorolom és ez így megadja a problémával kapcsolatos értelmezés, naplóról és alapvető karaktert, értelmezési fűvonalat. Amikor szituációkat durván félreismerek, és félreismerésem kapcsán durva baklívásokat követek el, amire persze csak utólag bűnbölközök, már tudom, hogy honnan fűj a szél, mert ismerem a horoszkópban lévő Jupiter helyzetét és azt is tudom, hogy az elübb említett problémák nagyrésze ide tartozik. Tudom ilyenkor tehát, hogy miről is kell naplózni. Természetesen vannak más bolygókkal, vagy horoszkópházakkal kapcsolatos problémák, a Jupiter említése itt csak egy példa volt. Példa, azt erősen keltetend, hogy ami asztrológia és metafizika ismerete nélkül elöng nehéz lenne úgy naplózni, hogy az azt az eredményt hozza, amit elvárunk tőle. Világosan látni a fontos körülményekben...

Az ember vesz egy félzetet és őni kezd az újat éppen abban az időszakban érintő legfontosabb problémáiról. Fogalmazza meg magát a problémát. Ártja le, hogy hogyan állt ezt a problémát. Képezze úgy, hogy a probléma nem egy homogén, nem egy egynemű valami, hanem struktúrája van, felépítése és őni le, hogyan látja felépülést ezt a problémát. Probléma meghatározni a probléma lényegi vonásait, amelyet úgy érez, hogy kimondottan a problémára jellemzőek. Keresse meg azokat a szíjakat, azokat az ésszesfélegéseket, amelyek a problémát állszeptik más problémákkal. Képezze el azt is, hogy most egy ilyen problémával éppen nem rendelkezőként képezte a valós élményhez, aki márpedig rendelkezik a problémával. Tájékoztadjon, olvasson utána az illető problémának és az új információk segítségével ismét a világban le naplózni. Hasonlító esetleg észre, hogy az első megképzéséhez viszonyítva mennyit alakult az értelmezése a második, a harmadik, vagy a tőbbedik naplózás során. Nem árt mindig megtartani a probléma-centrikus magatartást, végül az egész naplózás arra jól, hogy problémákat társpezésük fel, megtaláljuk a lehetséges megoldásokat, kidolgozzuk a tervet, s végül tőnyelezen felülkerkedünk a világban problémákon.

Nem mindenkinek felel meg ez a lehetőség, mármint a naplózás, vagy legalábbis úgy hiszi, hogy nem felel meg, mert nem szeret őni, elfoglalt ember, nincs ideje, vagy valamilyen más okból nem igazán megy neki. Gyakran előfordul, hogy pontosan ilyen személyeknek lenne erre szükség. Ez derül ki például a horoszkópjukból. Természetesen új erre legyint, hogy horoszkóp ide, naplózás oda, neki mennie kell, mert fontos dolgai vannak, nincs ideje, hogy egy-két, vagy két-három órát rögzít, rögzít, ha feladataival éppen belefér az időbe. Aztán egy idő után az újlandás tőnykedéseivel kapcsolatos fontosság-tudata mintha újtenne egy kimerő ltsög-örzésbe, mintha úgy kezdené érezni, hogy valami felülről őny. Nem baj. Vitaminokat szed, erőt és tőny kétség-tőnyeket, megkeresi magában a leghatóságabb élménybiztatás jelmondatokat, motivációkat, indokokat és tovább rohan. Hogy meddig, nem tudhatom. Á se. Tulajdonképpen egy bizonyos előnyegtelenedésre vonatkozó tudást, vagy inkább ettől való félelmet hordozza rejtve újlandásan magában és eszeveszettül kompenzálja, ellensúlyozza a belülről újul újul új és őni azzal, amivel tudja. Rádául eredményeivel henceg magának és a világnak s kézfűben az ésszeroppanás szakadókának peremén inog. Ha leülne, mondjuk, naplózni, hogy hadd próbálja megfogalmazni, mit is gondol valójában magáról, egészen más derengene fel számára, mint ahogy eddig hitte. Kiderülhetne például az, hogy akit teletorokkal élménygagát kiállt ki, az korántsem volt igazi élmény. Án magára ragasztott-alkalmazott

valamit, amiről azt hitte, hogy ez nem is lehet más, s ha végre megismeri szíjnjá magát a gondolkodásra, rájárná, hogy amit eddig úgy tekintett, mint ahogy tekintett, tulajdonképpen nem is az ő megbizonyosodásán, meggyőződésén alapult, hanem másoké. Hirtelen felsejlik valami abból, hogy egy bizonyos értelemben nem is az ő letétele az, hanem az az identitás, amely indítja az igazi értéket. Minderre nem járhat addig, amíg el nem határozza, hogy miért pedig leírta egyedül az ő gondolja ezeket. Nos, ha megismeri a gyökereit, erről jár a napló. Naplót írni nem az a cél, hogy dokumentálja a gondolatokat, a rájáratásnak itt nem dokumentatív szerepe van. Az őráis szellemi tevékenység, megfigyelés; hatékony értelmezési tevékenység, mint ahogy erre a hermeneutikusok is rávilágítottak. A gondolatok megformálást, alakot, megfogalmazást nyernek az a további értelmezés alapjává szolgál. Egyre elűbb az elűbb, vagyis egyre mályebbre jut az ember, amíg egy-egy problémában egyszerűen kezdi látni.

Az imagináció rendezésével abban a fázisban, hogy amint rámutattunk az imagináció nyelvi jellegére az elmúlt tanulmányban - a mindennapi értelemben értett nyelv az imagináció tartalmi egyaránt egy textualitás, egy szöveg szerzősége bolygót hordozó az amint szavakból az őrá megírja a megváltást, minden ember öngyógyítja meg sorsát az imagináció tartalmaiból. Egy, gondolom, a forgatókönyv gondolata is inkább érthető.

A napló nem tartozik más szemlélyekre, vagyis nem mások által elolvasásra íródik. Más akkor, ha bizonyos ártás feldolgozókat általánosan az valakinek a szándéka, hogy naplója alapján megvetődjön. Ilyent is lehet, de a metafizikai szemlélyes naplónak nem ez az elsődleges célja.

Az elsődleges cél imaginációnk feltárásához, rejtett forgatókönyveink leleplezése, ennek megfelelően pedig egy tudatosabb, tisztább letrendezésének hatékony lehetősége.